

Chuyện Ở Vườn Bích Câu

Tôi làm một bài thơ
kể một chuyện cổ tích.
Em đọc, em nói "Thích!
Thơ này mới là Thơ!".

Tôi làm một bài thơ
kể chuyện tình người Thượng.
Em đọc, em nói "Sướng!
Ngôn tình như tiếng ru!"

Tôi chỉ cánh rừng khô:
"Anh làm thơ em nhé?"
Em rưng rưng mắt lệ
"Đừng anh à, mùa Thu!".

Tôi nghĩ đến bài thơ
Mai, chiều, tôi sẽ viết
Tả em người diễm tuyệt
Em cười thật dễ thương...

Trời ra Tết còn sương
Hai đứa đi lách gió
Nhẹ nhàng lướt qua cỏ
Trời lúc đó mùa Xuân...

*Thơ tôi toàn giai nhân
Chắc là vì thế nhỉ?
Thương nói sao cho phải
Nhớ mà đành xa xôi...*

Trần Vấn Lệ